Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký(67-74)tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ(scan từ microfilm của Đại Học Corne

SỐ THỨ 3566 SIX PAGES NGÀY THỨ NĂM 31 JUILLET 1930 — NGÀY MÙNG 6 THÁNG SÁU (nhuận), NĂM CANH-NGỌ SÁU TRƯƠNG NĂM THỨ 21

CHAMPAGNE HENRIOT REIMS

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

VIRGINIA JOB CIGARETTES SOCIÉTÉ JOB London Branch

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bản lẻ mỗi số	0$05

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đàng Lucien Mossard số 13 (gần trường-học Taberd). SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Mua báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay mặt cho tòa báo Á hiệu Pháp-Quốc
E. BOURDET & Cie
9, rue Trouchet. — Paris (VIIIe)

HỌC PHỔ-THÔNG

ÍCH LỢI NHỮNG THẾ NÀO?

Tôi còn nhớ một hôm tiếp chuyện cùng một ông già vốn nhà nho học có tiếng. Nhân bàn chuyện học ông có nói rằng: « Học hành ngày nay nào có ra gì. Đứa con tôi nó theo học đã chín mười năm mà hỏm nó cái phong-vũ-biểu nhà tôi hỏng đi, tôi bảo nó vâng, nó đứng ngơ ngẩn chẳng biết sửa thế nào! Nhận ở trên bàn có cái ngòi bút, ông cầm lấy mà bảo tôi rằng: « Này đứng nói gì xa xuôi, tức như cái ngòi bút mà cũng phải cần người Thái-lây ở bên chỉ bảo sanh ta bút cùn mực can mà để đã mấy ai làm được. Thật tôi không biết học chín mười năm là học những gì. Nghe nói thì nào hóa học, nào sanh vật học, nào số học choáng tai choáng mắt mà đến ra thật hành thì chẳng biết một chút gì. Nam ngoại nó bảo tôi mua cho nó một quyển Biện-học. Tôi cũng phải tuỳ ý mua một quyển mất hai đồng bạc, nó học đã hai năm nay thế mà trong nhà hễ trời mưa hư cái compteur cũng phải gọi thợ, hư ngòi đến cũng phải kêu thợ. Tôi không hiểu ở trường học những gì.

Hay là ở nhà trường không dạy chăng? Tôi liền nói:

— Thưa ông, không phải thế. Việc học hãy giờ chia làm hai thời-kỳ: phổ thông và chuyên môn. Có học phổ thông rồi mới học chuyên môn đươc. Phổ thông nghĩa là học liên tiếp cái gì cũng biết. Từ toán học cách trí học cho đến sử học vân học, môn nào cũng phải biết qua. Giáo-dục phổ thông là công việc tiểu và trung học mà trung học từ lúc bắt đầu học A. B. C. cho đến khi tốt nghiệp tú tài, công trình lận lội mười mội, mười hai năm trời. Học hết mình mông, một người tài năng thế nào cũng không thể nghiên cứu được tất cả các môn. Nên mỗi người tùy tài năng, tùy sở thích, phải chuyên một nghề, vì thế mới có khoa chuyên môn.

Có học chuyên môn mới thật dụng cho cuộc sanh hoạt hàng ngày. Hoặc chế tạo ra máy móc, hoặc giải quyết những vấn-đề khó khăn đều cần phải có trí thức chuyên môn.»

Tôi vừa nói đến đấy, ông liền gạt đi mà rằng:

— Ông bảo thế chớ những người thợ sửa đồng người ta học hành gì mà cũng làm được. Học phổ-thông như ông vừa nói đó thì thật vô ích qua. Con tôi nó theo học đã chín mười năm mà chẳng ăn thua gì hết.

— Thưa ông, học phổ thông ích lâm chớ, chỉ có một điều là cái ích đó không rõ rệt ra mà thôi. Giáo dục phổ thông có vững vàng thì chuyên môn mới được chắc chắn. Như thế cũng là vì trong học hải tuy có chia ra môn nay môn kia mà kỳ thật có quan hệ với nhau rất mật thiết. Một ông kỹ-sư hóa học đã chắc đâu là không cần xem sách địa dư. Những nhà bác-sĩ nay làm chủ các xưởng máy lớn hay là phát minh ra được lắm điều thật dụng cho đời, trước đều phải học phổ-thông cho đến mười ba, mười bốn năm cả. Con nhà bác cai chứa đem vì thiếu môn học phổ thông nên suốt đời chỉ làm cai chứa đem, 20 bao giờ đứng c ủ trương được một xưởng máy chế tạo đâu. Học phổ-thông mới xem qua thì rất vô ích, như một câu thiếu-niên có liệp thiệng nông học phổ-thông nay muốn về đi cày thì hỏ cơ đến chết đói, làm sao mà tranh đua được với những người nhà quê suốt đời cam cúi cho chốn ruộng nương. Một cô thiếu-nữ vừa mới xem qua một quyển thương-nghiệp phổ-thông mở cửa hàng bán bán theo cho kịp con buôn nhà nghề thì lâm sao nổi. Thường nếu họ đã lại chịu ra công ít năm nghiên cứu thì những bọa vô học không làm sao sánh kịp.

Ấy cái học phổ-thông tức là học thông cần phải qua để được lên khoa học chuyên môn.

Nhưng đối với những người hoặc vì không đủ tài năng, hoặc vì cảnh ngộ bắt buộc không thể nghiên cứu riêng về một môn nào được, tri-thức phổ thông cũng không phải là vô dụng. Người ta ở đời không phải lẻ loi một mình, còn muốn sống dưới cái bóng mặt trời này ắt phải công người ta giao thiệp, trong là đối với gia-đình với bằng hữu, ngoài là đối với xã hội với quốc-gia, không ai thoát ly ra khỏi được phạm vi ấy. Đã phải giao thiệp cùng người ta thì phải biểu qua tâm lý của người ta, nghĩa là phải có tri thức phổ-thông. Vì như trong thời-đại khoa-học ngày nay, mà không hiểu qua những sự hành vi các nước Âu tây, tự hồ người ta mình chẳng biết, công việc ngày ta làm mình cũng chẳng hay, thâm chí mà đến chuyện nước mình cũng mờ mịt mịt như người ở đâu mới xa xuống thì có thể gọi được là một người ở các thế-kỷ hai mươi ấy chăng?

Nói tóm lại, học phổ thông có ích như thế nầy, một là nhờ đó mới có thể học chuyên môn được, hai là nhờ đó ta mới hiểu qua cái thời-đại, cái hoàn cảnh ta ở.

Còn như lấy cái học-thức phổ-thông mà mong đi cày cho giỏi, đi buôn cho lời, bảo gì chữa được, trăm nghề, nghề gì cũng hay, thì thật là mơ mộng quá.

Vậy tôi thiết tưởng cụ không nên trách cậu con làm gì, dợi khi nào cậu đi ở cái học-thức phổ-thông bấy giờ cụ cho cậu học chuyên môn trong 5, 7 năm cụ sẽ rõ lợi ích thế nào.»

— Ông nói cũng phải.

P. T.

Cái hại của bịnh giang-mai

Giang-mai là một bịnh rất nguy hiểm có hại cho chúng tộc rất nhiều, chỉ em ta đối với bịnh nầy không chải là không biết sợ, nhưng hễ nghe đến tiếng thì e lệ không muốn nhắc đến, không muốn nghĩ đến cho nên nhiều người chỉ biết bịnh giang-mai là đáng sợ mà không biết bịnh đáng sợ nguy hiểm của chứng bịnh ấy ra thế nào.

Người mắc bịnh giang-mai phải đau đớn nằm không yên, ngồi không ngồi, mặt mày xanh xao, đi đứng lạng khạng, trông hệ rất ghê sợ, nhưng đấy là thuộc về phần cá nhân, người nào làm thì kẻ ấy chịu, nếu bịnh giang-mai mà chỉ đi hại cho cá nhân, không liên can gì đến xã-hội thì tôi cũng không cần nói đến làm chi cả! vì bịnh ấy đối với nhi giống có một mối hại rất lớn, nên tôi phải nhắc ra đây.

Ở đời không ai có thể nói: « tôi thì làm hại cho mọi mình tôi được » một sự lỗi của mình làm, các người khác đều phải chi chịu.

Người mắc bịnh giang-mai, đem vì trang bịnh ấy gieo cho người khác để con cái ra hoặc chết yểu hoặc tàn tật. Cái bịnh ấy cứ truyền người nầy sang người khác, trước một người mắc, sau nhiều người mắc lần lượt ra trong nước có một số đông người biết bao nhiêu hiệu rao hàng bán thuốc về bịnh giang-mai mỗi tháng mỗi nhà báo thân được có hàng trăm bạc về tiền quảng cáo để biết thứ thuốc trị bịnh giang-mai, tiền thợ được rất nhiều. Thứ thuốc tiêu thụ bịnh giang-mai tiêu thụ đã nhiều thì người mắc bịnh giang-mai tất là lắm, chẳng phải là một cái hại chung cho thương lai chúng tộc nước nhà lắm sao?

Lâu nay trên mặt báo đã thấy đăng nhiều bài công kích việc đăng quảng cáo các thứ thuốc hoa liễu và kiểm cách phổ trừ nghề mãi dâm trong xã-hội đấy đều là những phương pháp hay đối với việc chống sự bịnh giang-mai, nhưng còn mới ở trong thời kỳ lý thuyết chớ chưa thật hành.

BÍCH-THỦ.

CÁI NGỤC THẤT BẠI

Đồ cổ Tàu ở bên Anh

Những đồ quí báu trong cung vua Càn-Long mà người Anh lấy được

Đầu tháng nầy, tại Luân-đôn có hai nơi cùng mở cuộc triển lãm đồ Mỹ thuật Tàu: một là Mỹ thuật quán Bi-lê-đặc, một là Mỹ nghệ xã Sô-sanh-khắc. Tại hội thuật quán bộ rất nhiều đồ cổ Tàu, ở của đời Tần, đời Hán cho đến đời Minh, đời Thanh, phàm đồ vật và đồ qui các đời trong khoảng lịch-sử rất dài đó, họ thâu lo được hết, cho đến đồ cổ hơn sau ngàn năm của Tàu họ cũng có mấy cái. Trong các đồ bày ở đó nhiều nhất là bằng ngọc. Khay hình tròn, giữa có lỗ thẳng tròn, vây chung quanh lỗ thẳng để lại có những lỗ thẳng con. Đầu làm như thế, là ngụ ý hình trời, vì ngày xưa nhơn tin là trời trên cần những cái khác nhiều không xiết kể.

Còn như Mỹ thuật xã thì đồ bày không nhiều bằng Mỹ thuật quán trên kia, nhưng cũng toàn là vẻ qui trọng cả. Trong có một cái khay trên bằng ngọc là qui nhất, một khay cổ khác một bài thơ, dưới bài thơ có khắc con dấu «Càn long thánh ấn». Lại có một cái bình bằng ngọc ngoá, khắc hình như chim bay, rất v. vi, cũng là của qui trong cung vua Càn-Long. Vì cái nạn Quyền phỉ, các nước liên quân ào Bắc-kinh, cái bình ngọc nầy vào tay quan Ích-quân-lồng-tư-lịnh nước Pháp, có lẽ quan lồng-tư-lịnh lại để lại cho nước Anh, cuộc triển lãm nầy, người Tàu đến xem cũng nhiều, chả biết cảm tưởng họ ra sao nhỉ?

Chuột cắn người

Một tờ báo Tây ở Thượng-hải có đăng tin rằng: tại con đường Bê-tức xuyên (Thượng-hải) số 36, đêm vừa rồi có con chuột to lớn, cùng một lúc cắn ba người bị thương. Người ta vác cây đánh phải nó mới chạy bọng mà nó không chết lại chạy được. Các nhà buôn bán gần đó thấy vậy, ai cũng lấy làm lo sợ không yên vì cái nạn chuột lạ tàng nầy ».

Việt thành-phố đông đúc như Thượng-hải mà bỗng đưng mọc ra thứ chuột lo lạ như vậy, lại cắn đến ba người bị thương, thì thật là một sự lạ, người ta sợ hãi là phải. Song ta xem trong sách cổ, chép nhiều chuyện chuột ăn, có con dài hơn hai thước, có con dài ba thước, có con nặng hơn mười cân, có con ăn thịt trẻ con trong thấy xương, vậy thì con chuột mới trông thấy ở Thượng-hải nầy, tưởng cũng chưa đã lạ. Xin thuật những chuyện chuột lạ trong sách cổ.

Sách Ngũ-hành chí chép rằng: Đầu năm Hoàng-Ngô (đời Đường) ở khu Tương-châu có con chuột lớn đài hơn hai thước, bị mèo cắn, sau chuột kéo cả đàn ra cắn mèo, trước còn mấy trăm con, sau nữa có đến hơn ngàn con. Quan-Châu ở đó sai người đánh giết, được rất nhiều, còn thừa con nào đều chạy cả. Sách Sơn-đông thông chí chép rằng: Năm Sùng-trinh thứ 14 (cuối đời nhà Minh) ở phía nam thành Lâm-trung, thấy một con chuột to, từ đầu đến đuôi dài ba thước. Sách Di-kiên chí chép rằng: năm Bính-tuất, niên hiệu Chánh-Ngự (vua Ai-tôn nước Kim) nóng dân miền Đông-sơn, Nội-hương có bảo tin chuột cắn lúa. Chuột lớn bằng con thỏ, kéo bầy trăm hàng ngàn đi đến đâu lúa ăn sạch không đến đấy. Cả đi sân bãi được mấy con, đem cân có con nặng hơn 10 cân. Sắc lông nó trông hình như con rái. Sách Thiên-tăng chí nói rằng: Năm Sùng-trinh thứ 13, có giống chuột lớn hàng đàn, ăn thịt được trẻ, lại ăn thịt trẻ con, trông thấy xương.

Đó là những chuột to chép trong sách cổ vậy.

Con chuột ở Thượng-hải vừa rồi, không biết là dài bao nhiêu, nặng chừng nào, chỉ thấy nói cắn một đám trẻ lớn bậy, cắn mẹ đứa trẻ đự lại cắn một người nữa, người thì bị thương ở mũi, người thì bị thương ở bắp thịt mà thôi, chưa đến nỗi ăn thịt trẻ con thấy xương như sách Thiên-tăng chí nói trên kia, vậy nên nói rằng chưa lấy gì làm lạ.

Lại nhớ hồi đầu có tờ báo Tây nói rằng: bên Âu-châu mới có giống chuột xám rất to, ăn thịt cả mèo, chó và chó săn là cắn được nó, lại có tánh hiếp quân, thường kéo đàn mà đánh nhau với người.

Đó có người đi tàu biển lậu vé, nằm dưới hầm thang, khi người ta trông đến thì người ấy đã chết từ bao giờ, mà khắp mình bị chuột cắn như tổ, xét chung quanh chả đó, mới biết người nầy đã chống cự với chuột mà bị thua. Coi vậy thì ra trong thế-giới vẫn có giống chuột hại người nầy, mà nó lại theo tàu biển mà truyền chưng đi mọi nơi nữa, ghê gớm thay!

Trong sách Tàu có nói rằng: ngày xưa Lưu-Nhu đêm năm bị chuột cắn ngón tay giữa, đem hỏi Thuần-vu-Trí là người có phép phù thủy. Trí nói đó là chuột muốn cắn chết ông, nhưng không cắn được. Trí có phép làm cho chuột phải chịu chết. Bọn Trí lấy son viết mấy chữ «Điền» ở dưới cái vần ngang bàn tay, ba tấc, chữ Điền uống mới bể mặt tức hai phần rồi bảo Lưu gio tay ra mà ngủ. Sáng mai trở dậy có con chuột lớn chết ở đàng trước. Lạnh? Tiếc thay phép ấy không truyền được cho ai. Nhưng tưởng muốn trừ chuột hại nên khỏi phục cái lý đánh chuột ở các làng, có lẽ kiến hiệu hơn chữ Điền của Thuần-vu Trí nhiều.

Tuyết-Tuyết

SÁCH

THỜI-SỰ CẨM-NANG 1930

ĐÃ XUẤT BẢN

Qui vị nào cần dùng xin mau mau kẻo lết, vì còn dư không mấy cuốn.

Giá một cuốn là. .... 2$50
Thêm tiền gởi..... 0.40

Thơ và mandat gởi cho:
M. NGUYỄN-VĂN-CỦA.
Imprimerie de l'Union.
13, rue L. Mossard.— SAIGON

Ai-tín

Tiếp được tin ai-phó rằng, bà nội-trợ của ông Nguyễn-văn-Lâu nghiệp-chủ tại Cai-nhum (Vinhlong), qui danh là Marie Lê-thị-Đến mới từ-trần tại qui-xá ông Joseph Chân-văn-Niêm ở Mytho hồm ngày 27 Juillet.

Bà hưởng-thọ được 66 tuổi.

Lễ táng đã định ngày hôm nay, 31 Juillet 1930, đúng 6 giờ sáng.

Bản Lục-Tỉnh Tân-Văn xin có lời phân ưu cùng qui-quyến.

L. T. T. V.

TRÊN TÀU « BẮC-KINH »

Một người đàn-ông nhảy xuống sông, đến lúc vớt được lên, lại chực nhảy xuống lượt nửa

Nam-định, 25 Juillet. — Phàng phàng như chiếc tàu bắn, tàu Bắc-kinh của người Trung-hoá rẽ làn sóng bạc chạy từ Hanoi về Nam-định.

Tàu chạy gần đến bến Lãnh, lúc ấy vào hồi 12 giờ trưa, một người hành-khách đàn-ông, tuổi độ 24, 25, người ở Nam-định, vận áo thâm chũng, tay xách cây đờn trắng, đi chơn không, nước da xanh, người gầy gò, trông toàn thể rõ ra một bản đồ kiết, tự nhiên ở trong tàu chạy ra ngoài mạn rồi gieo mình xuống nước.

Mấy người hành-khách trong thấy kêu rầm lên, trong tốn nhân nhao, viên « ca-ni-tô » tên khác ra lẻ đu cho tàu dừng lại rồi quay mũi để cứu người hành-khách ấy.

Trên mặt nước mênh mông, giữa mênh lân sóng bạc, người khốn nạn kia vẫn trôi nổi bềnh bồng. Trên tàu, người làm tàu vội quăng hai ba trái phao xuống nước nhưng người kia nhứt định không nắm lấy phao.

Sau vừa lúc người ấy sắp hụp, vì xem như đã đuối sức, thì một người làm tàu tên là « Hắc-Quảy » (theo như ăn người trong tàu gọi) nhảy theo xuống, nắm được rồi dìu vào mạn tàu. Người trên tàu kéo cả 2 người lên. Lên được tàu rồi, người bị nạn kia phọa lù, nằm một lác mới tỉnh lại.

Ai còn ngờ rằng tác tính lại người ấy lại còn muốn xuống sông lần nữa! Tối mà, bác nầy lại chạy ra mạn tàu định nhảy, may có M. Thọ, người phó hàng tàu và mấy người nữa vội nắm lại được.

Người nầy dường như bị chứng tiên thi phải vì tự lúc ấy hai mắt cứ trợn lên, mà chỉ muốn nhảy xuống nước.

Vì thế người trong tàu phải lấy thắt lưng trói người nầy lại. Bị trói chặt rồi, người khốn nạn ấy cứ vẫn vật vã, đập đầu đập mặt xuống sàn tàu, máu mà ở mồm và ở mặt chảy ra lênh láng mà tuyệt nhiên không thấy kêu đau hay nhức nhó. Có một điều lạ là người ấy không nói một câu gì.

Tàu đến bến Hưng-yên, viên mại bản Tcham lên trình sở Cảm Hưng-yên.

Từa khắc lính tuần-cảnh cho đem người ấy về sở.

Cứ như lời nhiều người đi cùng chuyến tàu ấy thuật lại thì người ấy tự bến Hanoi xuống, đọc đường không có điều gì tỏ ra là điên rồ cả.

Lại có người nói người ấy ở mạn ngược vê.

Phương-danh các nhà từ-thiện quyên tiền cho hội Nam-kỳ Cứu-tế Nạn-dân

SỐ THỨ SÁU

Càng Luân-Báo giao lại	189$00
Canh-nông-Luận »	68.40
Ecole Primaire du Chef Lieu de Tanan	75.35
Un anonyme	1.00
M. Bui-quan-Tân	2.00
M. Georges Bùi-quan-Tân	2.00
Pagode Minh-Hương Gia-Thạnh à Cholon	300.00
Personnel du Service des Chemins de fer à Saïgon avec la liste	762.75
Association Mutuelle Catholique de Cầu-Kho	20.00
Ecole de filles du Chef lieu de Tanan	17.00
L'Association Bình Tân-ưn Dakao (Saïgon)	10.00
La Fédération Indochinoise de l'enfance	120.00
Personnel indigène des Distilleries de Bình-lộp (avec liste N° 1607)	70.90
Personnel indigène des Distilleries de Saïgon (avec liste N° 1601)	44.00
Société Franco-Chinoise (Liste du personnel)	135.00
M. le Directeur et élèves du Collège Stanislas à Phompenh	25.00
Association sportive de l'école spécifique de Soctrang	145.65
Chotirmall (Bombay) »	10.00
Wassiamall » »	20.00
Hrahim et Mamadamalie »	10.00
Primall Dasaram (Bombay) »	5.00
Pohamall Frères »	5.00
Nibalchand Bros »	5.00
Tou-Yue antiquaire »	30.00
Mohamed Diamantaire »	20.00
Thiên-hòa-Đường pharmacie, rue des Marins 205 Cholon	100.00
Phàm-gia-Tuanfiu'e du personnel des Chemins de fer Saïgon	201.75
M. Lê-phát Vinh	20.00
J. P. Martel & Cie Cognac	50.00
Liste n° 310 de Bỉnhhoà envoyé par M. Bùu-Lai commis des postes Bỉnhhoà	24.00
M. Cao-triều-Phát Bạcliêu	100.00
Huỳnh et ses frères Travinh	10.00
Hồ-đăng-Vang Rạchgiá	5.00
Sở quận của các giáo-viên, học-sanh, cô mụ và các nhà từ-thiện Cầu-lao-giêng	40.60
M. Bình-minh-Khoá Phú-mỹ	1.00
Đặng-văn-Hương Thành-mỹ	5.00
Dương-văn-Khanh Phong-thạnh	8.00
Bạn gái Hội-an	10.00
Mai-trung-Thành dit Tăng coolie à Cam-ly Dalat	2.50
Ông giáo Vương-hảo-Thuận và học sanh lớp nhất Cantho	13.50
Thái-hồ-Thủy Soctrang	6.00
M. Lang Cantho	1.00
Bà Lê-thị-Thiên và các nhà từ-thiện ở Chợ-Cầu	9.50
Ông Ng-văn-Chiêu Luang Prabang	5.00
Học-sanh lớp ba trường Thiên-nghĩa	3.85
Học-sanh lớp nhì trường Cái-tân-thương	3.60
Lê-văn-Thuật Rạchvông Cantho	1.00
Học-sanh lớp Sơ-đẳng trường Bảo-cái	5.00
Mấy em trẻ bé ở Phú-quốc do M. Bùi-văn-Đông quản	5.30
Học trò lớp đồng-ấu Cái-tân-thương	3.00
Cô Nhiều Mytho	0.50
M. Ng-ô-văn-Nhựt Instituteur à Tanan và mấy trẻ nhỏ của ông	5.00
Học-sanh trường Cầnthơ lớp Supérieur B	11.00
Lớp Vimenuiere A	5.80
M. Đào-duy-Phiên Bạcliêu	5.00
Lê-văn-Sinh Bạcliêu	2.00
Đoàn-ngọc-Trinh Bạcliêu	2.00
Phan-hữu-Của Bạcliêu	2.00
Phạm-văn-Biên Tânhiệp	3.00
M. Đặng-văn-Ugên	1.00
Nguyễn-văn-Daqên	1.00
Melle Rose	5.00
Bà cố vô-danh Ở Tourane	15.00
M. Chớ Dakao	1.00
Đồng-bào ở Kompongchnang	59.00
Ông giáo và học-sanh trường Tân-dương	8.90
Qui ông qui thầy giúp việc sở Institut Pasteur Saïgon	41.00
Ông Trần-văn-Khoa Cantho	5.00

Vạn quốc Tiết-kiệm hội

(Vạn-quốc trừ sức Hội)

HỘI NẶC DANH PHÁP ĐỂ HIỆP VỐN

Tư bổn của hội 65.000 tượng (1/2 đóng rồi) 2.000.000 quan phật lăng (4/4 đóng rồi)

Tiền dự trù cái năm 1929 là 35.044.896,00

QUẢN-LÝ CÔI ĐÔNG-PHÁP,
28 đường Guynemer — Saigon
Téléphone 571

XỔ SỐ MỖI THÁNG HỒI VỐN VÉ TIẾT-KIỆM

Kỳ xổ ngày 28 Juillet 1930

Ông Đốc-phủ Vịnh, thuộc-viên Bàn Trị-sự cố-vấn chủ tọa.

1· — HỒI VỐN NHỮNG VÉ CÁCH THỨC SỐ 2

XỔ LẦN THỨ BA MƯƠI BỐN

Série 195 được ra

Trong série nầy có hai vé tiết-kiệm số 195 và 2752; mỗi số đều được hồi lại y giá tư bổn vô hàn là:

MỘT NGÀN ĐỒNG
(Số 195. — Một ngàn đồng)
(Số 2752. — Một ngàn đồng)

Vé 195 của ông Louis Seisin, cai quản lính thương-chánh ở Ba-nam (Cambodge).

Vé 2752 của ông Tôn-thất-Vinh là con quan Tôn-thất-Dương, tri-phủ tại Thanh-hóa (Annam).

2· — HỒI VỐN NHỮNG VÉ CÁCH THỨC SỐ 3

XỔ LẦN THỨ NHỨT

Série 1549 được ra

2· — XỔ TRÀ LẤN TIỀN LỜI

Số những vé cách thứ n° 3 bán đến ngày 28 Juillet 1930 được: Mươi-trăm-chín-mươi-mốt vé, ba phần tám nên giá tiền xổ trả lời tháng nầy là: Chín-mươi-lăm đồng, bảy cắc.

Vé 155 đặng ra hưởng lời.

Vé nầy là vé phần nữa của ông Nguyễn-văn-Ngưu, giáo-sư tại Tân-thanh Bạc-liêu (Bentre) nên chỉ hưởng được phần nữa mà thôi.

Lẽ phần nữa nữa thì vé phần ông Ngô-văn-Diêu, giáo-sư tại Bạtri (Bentre), chủ vé số 156 vì do theo điều-lệ ra vé thời vé phần nữa đường số trong sổ được phần hưởng.

Vậy hai ông chủ vé trên đây đặng lãnh số tiền ông: Bốn-mươi-bảy đồng, tám-cắc-rưỡi.

Xổ số kỳ tới nhằm ngày thứ năm 28 Août 1930, 3 giờ chiều. Tại phòng làm việc số 164, 25, đường Guynemer Saigon.

Ai muốn mua vé tiết-kiệm của Hội thì lại tại mấy người Agents và Courtiers hoặc đến phòng-văn Quản-lý Đông-pháp, số 25, đường Guynemer Saigon.

Cuốn sổ cắt nghĩa rành rẽ sẽ gởi cho người nào hỏi.

Hội cũng có cho vay thế nhà và đất, tiền lời sẽ phân định. Muốn bàn luận vụ nầy, xin cứ đến nhà Hội chi nghánh Đông-pháp mà thôi (số 25, đường Guynemer, Saigon).

Ông Lương-trọng.... có đem lại 1 liste số 24 5 của anh em hội Thảthảo.....si sự quản-giải tiền hội ở đâu xin ông Lương cho biết..... 24.00
Một vị hảo tâm ở Đất-lết..... 1.00
Bà Trương-thị-Nhân Cần-đước..... 10.00
Bà Trần-thị-Hường nữ giáo Sadec. 5.00
Qui ông Trần-văn-Mạnh, Phó-văn-Phú, Lê-văn-Ất, Rue Richaud Saigon 2.00
Ông Nhà-Nam giao lại..... 1.500.00
Tiền lời nhà Băng..... 3.92
Cộng..... 3.558.50
Số quyên trước đã cộng ngày 23-6-30..... 22.459.93
Ngày nay 7-7-30 tổng cộng..... 26.298.43
Số bạc đã xài tới ngày 23-6-30..... 17.424.20
Trả lời mua đồ xổ số Tombola..... 608.67
Bạc hiện ở Băng 7-7.. 7.595.15
Bạc ở tủ và Mandats chưa lãnh..... 670$41
26.298 43

TRƯỜNG PHÚ-HUỲNH

Boulevards Lacaze et Armand Rousseau (Ngã-sáu) Chợ-lớn

Tựu trường: *le 1er Août 1930*, bây giờ rưỡi sớm mai nhằm ngày *mồng 7 tháng sáu nhuận.*

XIN LƯU Ý

Vì phần lợi và tiền-ích cho các người hay chỉ nên dùng những đồ phụ-tùng có giấy hiệu CITROËN và UNIC mà thôi.

Ấy nên xe cũng chỉ nên dùng những đồ phụ-tùng đó thời khỏi lo chi hết.

Chỉ có một mình hãng Etablissements **RIBIER d'Indochine,** *thương mại cho như máy* **CITROËN** *và* **UNIC** *bán các đồ phụ-tùng đó và bảo hồi hết thảy cho các ngày.*

TÔI THẤY!

Tôi đọc áp phích tam sắc ngoài đàng cho hay rằng đêm thứ sáu 1er Août 1930 gánh hát kiêm thời **Trần-Đắt** *sẽ diễn tuồng tại rạp* **Modern Cinéma,** *Saigon. — Vậy bữa đó tôi sẽ đi coi vì tôi nghe nói gánh hát* **Trần-Đắt** *hát hay lắm.*

Một người đi đường.

Cours Indochinois d'études par Correspondance

PENDANT VOS VACANCES

Continuez vos études et perfectionnez-vous

Préparation à tous concours et examens, concours administratifs — **Cours spéciaux** *de Commerce de Français, d'Anglais, d'Allemand et d'Algèbre*

Ecrivez M. Guérenerec, C. I. E. C. *3, Rue des Frères Schneider.*
Boîte postale 84: — HANOI.

Việt-Nam Công-Ty bảo hiểm xe hơi

Hội nặc danh số vốn 200.000$

Hội quán ở số 54, 56 đường Pellerin. — Saigon

Dây thép tắt: ASSURAHA. *Dây thep noi:* 748

1· BẢO KÊ XE GIÁ RẺ HƠN HẾT

2· KHI RỦI RO BỒI THƯỜNG MAU LẨN

DIRECTEUR

LƯƠNG-VĂN-HẬU
Diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce

Ecole pratique de Commerce

(Trường thương-mãi thiệt hành)

7, Rue René Hérand — Saigon-Tândinh

NGÀY KHAI TRƯỜNG: 1er AOUT 1930

Tôn chỉ bổn-trường là tiên lập học-sanh thanh-niên mau thành tài, hầu ra giúp cuộc tiến-hóa nền Việt Nam mau thành vượng. Bổn trường gia tâm dạy dỗ là cốt ý lấy danh dự cho nhà trường. Bởi vậy mấy vị giáo-sư của bổn trường đều là khoa-mục xuất thân, thiên nghề, đã biết học thấy lẫn thêm, lại có thiết bánh là pratique đủ tư cách dạy dỗ nên tiến tới, bổn-trường lãnh làm sổ sách theo kiểu thức kiểm thời và đúng luật pháp thương mãi.

Các khoa học nơi bổn-trường

Cours de Comptabilité Commerciale Commerce appliqué	*Professeur:*	Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce. Caissier Comptable d'une Société Commerciale, Ancien Professeur de comptabilité.

Học sanh có bằng-sáp học mà vô học ở bổn-trường thì trong ba tháng biết tính lời lỗ khoản sổ y khai sổ mới. (Dresser Compte Pertes et Profits et bilan — Passer écritures d'inventaire de clôture et de réouverture de Comptes

Cours de Banque	*Professeur:*	Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce. Chef Service de Comptabilité de Banque.
Cours de Législation Commerciale	*Professeur:*	Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce. Chef Comptable d'une maison d'Exportation et d'Importation.
Cours de sténographie (méthode Aimé Paris) Cours d'Anglais	*Professeur:*	Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce. Chef Bureau du Service Exportation d'une Ste Anonyme.

Dactylographie — Français Correspondance Commerciale Arithmétique et Algèbe Commerciale — *Mỗi môn đều có giáo sư chuyên môn lo dạy.*

CẦN DÙNG. — *Một người thợ liện và một người thợ hàn (soudeur autogène) cho thiệt giỏi lại xưởng xe lửa* **DI-AN.**

Mới mới mới

Tiệm M. François Sự 68, Đại Bonnard Saigon mới cho hay hết xoán mới lại nhiều lắm nhứt là hột nhỏ. — Có hột bông lu lớn thiệt sạch nước thiệt tốt lối 3000$ một đôi, xin mời qui Bà qui Cô mau mau lựa trước giá rẻ khỏi lo.

Kính mời.

Téléphone 778

TÂM-KỲ KHÁCH-LÂU

SUỐI-NHỰT-KÝ, Châu-đốc

ANNAMITES
Restaurant Européen
Và mát mẻ

Rượu DUBONNET

là rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

Etablissements Charrière, Dufourg et Garrigueno, Agents

HUỲNH-CÔNG-PHÁT

HỌC-ĐƯỜNG

19 & 35 Boulevard Kitchener (Cầu-ông-Lãnh)

Téléphone: 138 — SAIGON — Boîte Postale: 539

Ngày tựu trường:

Học-trò trong (Internes): Thứ năm 31 Juillet trước bảy giờ tối.

Học-trò ngoài (Externes): Thứ sáu 1er Août trước bảy giờ sáng.

Có những lớp:

Ban Sơ-đẳng: (Enfantin đến lớp nhứt Supérieur).

Ban Cao-đẳng tiểu-học: Từ lớp đệ nhứt niên (1re Année) đến lớp đệ tứ niên (4e Année).

Trò các vị giáo-sư rủ rê rỏ ông NGUYỄN-VĂN-BÁ *Hội-đồng Thành-phố, chuyên khoa Pháp-văn dạy giỏi bổn trường.*

Số học trò thâu nhận đã có chứng, nên bổn-trường kỳ nầy chỉ nhận, *không kể mới cũ:*

1· Trò nào tựu đúng ngày đã định trên;

2· Trò nào có thơ cho mẹ dặn chỗ trước.

HUỲNH-CÔNG-PHÁT HỌC-ĐƯỜNG, kính khải.

Internat « HUỲNH-KHƯƠNG-NINH » GIADINH

Học-sanh trúng tuyển kỳ thi Sơ học 10 Juin 1930

1. —	Đinh-văn-Ba	Sadec	25. —	Nguyễn-thanh-Liêm	Vinhlong
2. —	Phạm-văn-Ba	Giadinh	26. —	Trần-văn-Lâm	Vinhlong
3.	Trịnh-văn-Pa	Tanan	27.	Tu-vim-Lợi	Saigon
4. —	Nguyễn-văn-Bảy	Bentre	28. —	Trần-văn-Lý	Travinh
5. —	Trần-ngọc-Bình	Mytho	29. —	Đinh-văn-Minh	Vinhlong
6. —	Lê-văn-Cảnh	Sadec	30. —	Huỳnh-văn-Nhơn	Giadinh
7. —	Nguyễn-ngọc-Cảnh	Mytho	31. —	Lê-văn-Nghĩ	Rachgia
8. —	Trần-thái-Bình	Longxuyên	32. —	Sử-Du-Nhơn	Rachgia
9. —	Phan-văn-Châu	Saigon	33. —	Trần-văn-Nhơn	Cholon
10. —	Lâm-bên-Chấy	Travinh	34. —	Nguyễn-văn-Nhơn	Thudaumot
11. —	Huỳnh-cẩm-Chương	Sadec	35. —	Lê-văn-Phải	Giadinh
12. —	Nguyễn-văn-Công	Cholon	36. —	Trần-phú-Quới	Rachgia
13.	Thi-Cầu	Bentre	37. —	Trần-văn-Sanh	Rachgia
14. —	Đường-ngọc-Da	Bạtri	38. —	Ngô-văn-Tài	Bentre
15. —	Nguyễn-văn-Đại	Saigon	39. —	Sử-Đu-Trắng	Rachgia
16. —	Lê-văn-Đi	Binhhoa	40. —	Đặt-văn-Thành	Giadinh
17. —	Võ-văn-Đó	Vinhlong	41. —	Đinh-văn-The	Giadinh
18. —	Cù-đa-văn-Đức	Mytho	42. —	Lê-Thà	Rachgia
19. —	Lê-văn-Đức	Bacliêu	43. —	Bùi-thanh-Thường	Cantho
20. —	Nguyễn-văn-Giáp	Bentre	44. —	Nguyễn-văn-Tỉnh	Tânan
21. —	Nguyễn-văn-Hai	Bentre	45. —	Ngô-văn-Triều	Cholon
22. —	Trần-văn-Hải	Cholon	46. —	Phạm-văn-Trừ	Gocông
23. —	Bùi-văn-Hoạ	Rachgia	47. —	Huyền-văn-Vàng	Giadinh
24. —	Phạm-ngọc-Hiệp	Sadec			

NGÀY TỰU TRƯỜNG: *1er Août 1930* nhằm ngày mồng 7 tháng sáu nhuận Annam.

Học trò trong phải có mặt tại trường chiều 31 Juillet.

Feuilleton n° 18 — *Du 31 Juillet 1930*

KIM-THỜI DỊ SỰ

Thập bát niên tiền

KIM-LIÊU HÀM OAN

« Nay nó đã khôn lớn rồi, tuổi đã hai-mươi rồi, học thì đậu tú-tài rồi, nếu nghe theo lời công-nương, chỉ nó về khám-đường mà thăm mẹ nó là.... — xin lỗi công-nương, nó là con-nít mới lớn lên, thấy sao hay vậy, có biết oan-ưng gì — thăm mẹ nó là người sát-phụ, giết chồng nó, mắc ăn chung-thân cấm cố, thì công-nương tưởng nó sẽ nghĩ sao đây? Chớ chi nó là một đứa con-gái, dốt nát, không đo cao-thấp, chẳng biết nhục-vinh, thì không nói chi; ngặt có học; học tới bực tú-tài, cái khiếu thông minh mẫn-đạt của nó đã làm cho nó ra tự cao tự đại; cái phẩm giá giàu sang của cha-mẹ nó, đã làm cho nó tự phụ, tự kiêu rồi; nếu nó biết, nó không phải con của tôi, mà là con của..... Công-nương, con của Hoàn phò-mã bị giết, thì tôi luôn e nó hỏ thăm thọc trộm, bỏ xứ mà đi, hoặc mượn đây tự ái đi chăng. Chồng đó, mới ăn-năn sao kịp, ôi..... Công-nương? »

Công-cô của Kim-Liêu nghe dứt, đứng trơ mắt ngó phò mà Đinh-Nguyên mà thở ra, rồi mới ngâm-ngùi mà đáp rằng:

« Anh phân giải nầy giờ tôi nghe chăng là phải, song với ai kia, chi như với con Kim-Ngọc, anh nói nó có học tới bực tú-tài, thì không nên nghĩ vậy. Nó có học chừng nào, nó phải biết, hiếu-thảo chừng nấy. Nó phải biết thấp-ngoạt hôi thanh, tam-niên nhũ bộ ra làm sao chớ. Nó dầu trở nên cao-sang tới bực nào, nó cũng phải nhìn mẹ nó là con ăn-mày, ăn-xin nơi chợ, chẳng lẽ, mẹ nó là một bà công-chúa thọ hàm oan. Nếu quả nó bỏ thọ mà nhìn, hay là biết, mẹ nó mắc ăn sát-phụ, chung thân cấm-cố, chẳng kể oan-ưng, nó bỏ xứ mà đi, hoặc mượn đây oan-nghiệt, thì thôi, con như vậy, nhiều công chẳng tiếc mà gì; nó muốn đi đâu thì nó đi chết cách gì thì nó chết cho rồi. Lúc làm gì mà phải sợ, Anh về cứ việc biểu nó về đây thăm tôi. »

Đinh-Nguyên. — « Nói như công-nương vậy thì ra vung tình lắm. Công-nương nhỏ con-nít đó-mươi mà luận theo chí người lớn sao đặng. Lại thêm con-nít đời nầy, công-nương đừng biết chớ! Công-nương nghĩ coi, sí công đâu nuôi con tới bây lớn đó, rồi bỏ đi đâu thì đi, chết đâu thì chết? Tôi sợ e, tôi chừng đó, công-nương nhớ con, ngồi mà ngậm thở người than, rằng:

« Nuôi con những ngờ về sau,
« Trao-ơ lựa mối, gieo câu đáng nơi » mà chớ!

« Thoản lại, con Kim Ngọc, theo lời tôi đã nói, nó thì đã tú-tài rồi, tuổi vừa hai-mươi rồi, lại có nơi đi nói rồi, ấy là rồi, chừng tôi hai-mươi bảm mốt tháng giêng, chồng nó sắp thở ra qui; công-nương cũng nên nghĩ thân phận nó là gái mà trọng giữ mối tương lai của nó lắm chớ. Cớ sao công-nương lại cạn lòng, biết rằng có một đứa thương-nhớ con mà quên lo thân-phận gái? Vả lại, chẳng nó không phải hư-hèn gì; mọi vì Trạng-sư lại tôn phúc-ấn Hà-nội, thì đã đáng nơi cho nó cứ-ăng tế-mi, nâng-khăn sửa-trắp; xứng lứa cho nó sánh-phụng so loan, trao thân gởi-phận rồi. Công-nương vì có một cái mẫu-tử chi tình, buộc con như vậy, nó dầu có lòng hiếu đễ, chẳng thọn mà nhìn công-nương là mẹ đi nữa, biết chẳng nó có lấy đó làm nhục mà hổi ở chăng? Hoặc không hổi ở nữa, tới chẳng tới, lui không lui, nó đã lâm-khán vậy cho ra sầm sỡ, rồi công-nương mới liệu sao? Có phải, vì một phút nhớ con không kịp nghĩ, mà công-nương làm rồi cho vỡ lở duyên con, đó chăng? Ấy vậy, tôi xin công-nương hãy nghe lời tôi mà dẫn lòng thương nhớ đi. Năm dài chịu cón gông, thăng vần chịu không đặng sao? Mười-tám-năm nay lại mấy con thăm mẹ, nay công-nương lại buộc Kim-Ngọc phải vào thăm công-nương cho công nương thấy mặt? »

Nghe giải phân hữu lý, công-chúa Kim-Liêu không thể cãi qua, nên đứng ngó Đinh-Nguyên mà chẳng biết thở ra, đã giọt thu-ba đôi mắt chan-hòa, xôn-xang tợ đào phấn phớ phủ.

Giây phút, bà mới nói: « Biết vậy mà, khi chưa nói tới nó thì thôi, không sao; chớ hễ nói tới nó rồi, tôi bỗng con tôi còn sống, lại đã lớn-khôn, mà mẹ không biết một con ra làm sao lòng nào chịu đặng! Anh ơi, anh nói sao đó cho mẫu-tử sầm-thương!...

(Con nữa).

Hãy dùng phân tro hiệu « CON-CÁ » thì huê lợi tăng bội phần

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cái Rue Reid-Tên № 145 Canton. — Chế trừ bán Rue de Canton № 47 Cholon
Tiệm ngành Rue de Peurs № 95 Pnom-Penh

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc nầy đã có thầy thuốc thí nghiệm rồi, bào không có sự độc gì cả trong thuốc vậy.

Trận nước thanh suy cũng bởi lại nơi gân mạnh hay là yếu, đó nơi khí huyết mà ra, ông nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cứng trong nước và bền chặt gốc lại thêm lý giống rất mạnh mẽ, vì nay được tác chân tranh nên là phải giúp qua ít xét cho kỹ nếu chẳng nên chậm trễ phải lo vòng bền khí huyết cho lâu: mới đây trong thế giới đã nhọc mang, mước việc công phải lấy sự chắc làm gốc. Vậy thì có thứ thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU là thiệt rất bổ huyết gân cốt lắm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm hiểu bởi sức mới tăng thuốc vậy.

Người lo yếu ớt mới như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi vậy uống liền thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU nay hơn thì đã thật trở nên đỏ, sắc mặt thì tươi khi chưng ăng thuốc vậy thì lý kim phát hiện đầu ngón lại ra máu ít ấn ra trên miếng giấy sơn cho ít sắc máu thì đã rất đáng thử uống thuốc đặng 7 ngày cũng thêm như trước cái mới, hầu trên giấy thấy sắc máu trở nên đỏ lượt qua đúng được lâu thì mặp hơn khi chưng uống thuốc. Cần khi mình chưng uống hãy đi cân thử cho biết cân thì đúng thêm 2 đặng 7 cây thì cả - nặng thêm nữa cân. Cần khi chưng uống hãy cầm vật chi nặng trên mới yên gân thì có sức mạnh đường nào. Đến khi uống thuốc nầy đặng 7 ngày lại sinh y như vậy cân bỏ vật kỳ gì cả lên như không biết nặng. vậy thì phải biết thuốc HUYẾT TRUNG BỬU nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.

Cần như người máu huyết không đáng đây đã ít muốn nói chuyện nếu uống thuốc nầy phân thì đây đã có bài bước nói đến 2, 3 giờ không nhàm mà rất vui vẻ vậy thì phải biết thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU rất hay và gọi bổ là đường nào.

Cần người lượt bư bước đi xa không được nữa đem đường thì mệt, uống thuốc nầy rồi chừng một tháng rồi chạy cần một cách đường không biết mệt.

Cần thêm một chứng rất hay như bụng đau dực thái quá thì lạn thân đó hơm suy bì buồn quanh lại, uống thuốc HUYẾT TRUNG-BỬU nầy bổ hơn thì thêm tinh thần những chứng bịnh nội trên đó đều phải biết sức hay đường nào.

Lại cần thí nghiệm người rất ít nữa không lại mang thuốc nầy sáu bảy ngày thì người ấy có sửa hơn 3 phần khi trước và tiếp, cho người đặng ba đường giếp tháng khi bêm, khi dựt, khi trái khi sực, làm đau bụng hoặc ăn nhiều lắm bụng không dứt, uống hoặc mặt tháng thì huyết sẽ ít nên đã trước và đông ngày không đau bụng cần uống hoặc mỗi tháng chẳng kể trái qua ngăng đều nói đó đều làm chứng rõ thuốc HUYẾT TRUNG BỬU thêm phần huyết rất hiệu là đường nào.

Thường khi con nít nó mất sức thì ngủ biếng thiếu đã kém thì sanh nhiều bịnh lắm, hoặc gần năm lưỡi nó chưa biết đi đứng nó biết bịnh ấy là khi khí huyết chưa đủ hoặc bịnh cam tích công bởi đã mà ra, như con cái ấy là bởi gần năm lưỡi nó đã ăn rồi phải cho uống thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU: là quốc cả phe mỗi ngày 3 lần phân nhỏ nước lên thì trở ăn ngon mỗi tương cứng và chẳng bổ có bịnh chi khác như khi đã uống thuốc nầy đó đó đến giả nó không hay đau đớn.

Một người đứng-bà đường không kiên đứng, hoặc khi trái khi sực hay làm đau bụng, uống thuốc nầy đường kinh trở nên lại lý vị đặc thứ, cần những người đứng-bà có thai, uống thường tới khi sanh đã mau mắng và có sức mạnh. lại ngày sau đến con lớn đã có bổ đường khí huyết hướng thì cái sửa của người đứng-bà trở nên tốt cho con nó bổ lý nhiều và phải mạnh mẽ, con người đứng bà huyết khí hư thì sanh rất bịnh là lắm năm ngày không yên, lại con hào hứng lắm, làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc HUYẾT-TRUNG BỬU thì huyết tốt đi, bụng bền chẳng hứng lắm, khiến khoẻn trong mình và các chứng bịnh đã có trên đã đều đặng tiêu hết.

Cần người trẻ nhỏ tiên thiên và người hậu thiên suy kém nam nữ đều đau khí huyết non lớn, sanh ra đa mặt vàng hay xây xẩm thì làm đau trung lòng đau gối tay chưn yếu đuối phải lúc lạn cực lại lạn tiện suy kém đã lòng cái đó làm ra thì lại lòng bông thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mặt mày trở nên tươi tốt và làm lớn nó có sức mạnh và cái chứng bịnh đã nói trên đã đều đặng tiêu hết.

Một người học hành kia phải lo lắng quá đã thì làm huyết sinh ra kém sắc mặt như giấy trắng, như đặng đông thuốc nầy thì làm huyết trở nên mạnh mẽ và khí huyết đầy đủ lại vô nữ mang lành vậy. con người rất nên đẹp đẽ.

Một người gió cả khí huyết hay kém tinh thần yếu đuối hãy dùng thuốc nầy thì sẽ nhiều lắc nang và rất đau lại, có sức mạnh đã thì khí hồi dùng. Đường ngày thêm sức gió trở nên trẻ.

CÁCH DÙNG: Người lớn gần ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ, hoặc ăn rồi mới lấy 1 muỗng ăn xập, vậy khoảng sức ăn lớn gần uống.

Giá mỗi vợ nhỏ . . . . 1$20 | Giá mỗi vo lớn . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG Y-sĩ VI-TẾ-SANH, kính cáo.

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — BÁC-ÁI

ĐÔNG-PHÁP

NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH BARIA

VỆT-THI. — Đơn xin thuận mãi đất nhà-nước.

TÊN HỌ, NGHỀ NGHIỆP và chỗ ở người xin	CHỖ TỌA LẠC và số đất	SỐ miếng đất	SỐ bao đất	SỐ BÁO MẪU	MỤC ĐÍCH
M. Louis Astay, Surveillant au Jardin Botanique et Zoologique de Saigon	Làng Phước-hải	»	»	5 ares	

VIỆC TRANH CẠNH VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo thể lệ điều 11 và 13 nghị định ngày 13 Janvier 1929, ai có tranh cạnh đều chỉ thì nội trong kỳ hai tháng, kể từ ngày dán yết thị nầy, phải làm đơn nạp cho quan Tham-biện chủ Bariа.

Baria, le 4 Juillet 1930.
L'Administrateur Chef de Province,
Signé: ILLISIBLE.

Saigon, le 1929.
P. Le Gouverneur et par délégation spéciale
Le Chef de Service
des affaires Administratives et Economiques
Signé: ILLISIBLE.

Cáo bạch

Lời ngỏ cùng Liệt vị trúng số Tombola

Những vị nào có số trúng, xin cầm giấy số của mình đem (x) nhà buôn hiệu **Chận-Thuy** *số 108 đường Mac-Mahon mà trình, rồi sẽ đến hãng* **Bergougnan** *ở lại góc đường Espagne và Mac-Mahon phía sau góc khám-lớn, mà lãnh món đồ của mình trúng.*

Nếu quá kỳ một tháng, kể từ ngày 20 Juillet 1930 là ngày xổ số, mà không ai đến lãnh, thì những món đồ ấy sẽ nhập về của Hội.

Nam-kỳ cứu-tế nạn-dân hội cần cáo.

NHÀ BÁN SỈ PHỤ TÙNG XE HƠI
COMPTOIR CHOLONNAISE
Đường Tổng-đốc-Phương, số 58, Cholon

Khai trương ngày 27 Oct. 1926

Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe-hơi. Vỏ ruột hiệu : MICHELIN DÂU SÀNG DÂU NHỌT có hiệu Ché-chen là người Annam, chẳng có làm được vừa lòng của quí người và viếng giá cả và sự tiếp rước.

Mong mấy Ông-bà chiếu cố cho Bản-hiệu nên hết lòng cảm tạ.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho
đường mé sông. — (SAIGON)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây :

Satin đỏ, Tây, trắng và đủ màu; gối nhuộm hiệu Pháp-quốc, nên màu rất tươi, đều có giất nhiều lần, cũng không khai không trở 4$00 một thước tây.

Lụa-cam lòng-chảo, trắng, từ 2$00 tới 2$20 một thước tây.

Lụa-quyên trắng, canh chỉ thật mịnh; từ 2$00 tới 2$50 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt nặng hàng từ Thương-hải, bề khổ rộng 0m90. Giá 5$20 một quản.

Lãnh đen (ba lăng đen hayền, không trở khai, 60 lông) khổ 0m-ba-chín 4$00 một quản.

Lãnh đen (ba lăng đen hayền không trở khai, 60 lông) khổ trung 4$50 một quản.

Các món hàng kể trên đây đều dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, cái tuyên bằng tơ Thương-hải, còn tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đông có hàng tốt mà bán cho đồng-hàng ta đông mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên ghé lại tiếp quanh nhà bán lớn.

Vì muốn tri danh trong lục châu nên bổn hiệu kính lời cho chư quí khách hay: nếu ai muốn mua hết cả là nhiều ít, xin viết thư đến hàng lãi, thì hàng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân khi hàng hóa (contre-remboursement).

Xin kẻ quen thì mới đến, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào, thì mới chắc lòng tin lớn rồi mấy không phải là lời chuyện ngoài.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH
Cầu-kho — SAIGON.
Kính cáo.

Bịnh nói dối của người mình

Cảnh ngôn Tây có câu : « loài người nói dối, loài vật không nói dối », xem thế thì biết rằng : nói dối là bịnh chung cho cả loài người, chớ không riêng gì nước ta. Tuy nhiên ta cũng nên phân biệt ra từng hạng người nói dối và xét xem nguyên nhân có sự bai đó nó phát sanh ra thế nào.

Cái hại của bịnh nói dối phần nhiều là do ở cái lòng dục vọng của người ta mà sanh ra, cái lòng dục vọng càng hăng hái bao nhiêu thì cái hại lại càng to bấy nhiêu :

Cậu học-trò không thuộc bài, nói dối thầy giáo rằng thuộc là do lòng ham chơi và muốn khỏi phải phạt ; chủ lái buôn nói dối khách mua hàng là do lòng muốn được nhiều lời ; ông quan nói dối dân là do lòng muốn cho địa vị mình được vững vàng, bổng lộc được hậu. Cái hại của cậu học-trò sau nầy là phải chịu đốt ; cái hại của chủ lái buôn là làm mất cả lòng tin nhiệm của bạn hàng ; cái hại của ông quan sau nầy là làm mất cả lòng tin của của dân chúng đối với Chánh-phủ.

Cái hại nói dối tùy theo hoàn cảnh càng vị tai của tăng người mà sa đẳng khác nhau mà kỳ thật không ngoài ba cớ :

I°. — Vì ham hiếu danh mà nói dối : — Anh hiếu danh muốn cho người ta trọng mình, cho danh tiếng mình lừng lẫy hơn người, tất phải đặt ra những chuyện ly-kỳ, những việc khó khăn, nói cho người ta nghe để khoe rằng mình là người học rộng tài sáng.

II. — Vì lòng tham lợi mà nói dối. — Anh trượng phú muốn cho mau giàu, lo bất chước nầy mưu mượn nọ để cho người ta tin mình mà để bóc lột.

III. — Vì tập quán mà nói dối. — Hạng thứ ba nầy thật là lạ, khác hẳn với hai hạng trên, bình tâm mà suy nghĩ ai cũng phải lấy làm kỳ, ta thường thấy nhiều người không vì danh hám lợi mà cũng nói dối, nói dối một cách rất vô vị, như người mới độ 40 tuổi mà dám nói răng mình đã 50 tuổi ; nói ăn như người thường mà nói răng mình ăn rất nhiều.

Những cớ kể trên đó, nếu không có tánh tệ mà đó xét lại cho kỹ, chắc ai cũng phải lắm.

Cứ lấy con mắt thường mà xem, thì ai cũng cho hạng người thứ ba nầy là không đáng quan tâm ; song xét kỹ ra chánh bịnh nói dối thứ ba nầy mới thật là làm nguyên nhân cho hai bịnh nói trên. Cái hại của bịnh tập quán nầy là do sự lầm lạc của giáo dục gia-đình, mà nguyên ủy của sự lầm lạc đó, phần nhiều là tại người mẹ. Ta thường thấy những đứa trẻ đó con, hãy còn quấn quanh bên mình mẹ, hễ có người hỏi đến cha, thì đặt cha có ở nhà, người mẹ cũng xui con nói dối cha đi vắng, hoặc trong nhà có đồ dùng thơm mà có người hỏi mượn thì cũng nhất thiết xui con nói dối là không có, như thế lần lần nuôi cho nó thành như một tánh tự nhiên. Bởi vậy, người mẹ thấy con hay nói dối lại thì trao với chồng mà khen con là « khôn », (hâm) hay có lúc đem chuyện con ra khoe với bạn tớ rồi sẽ mắt vui mừng là con mình « khéo ».

Ấy cái bịnh cần của bịnh nói dối ở xã-hội là là thế. Chúng ta muốn cho dân tộc ta trở nên một dân tộc có giá trị, ta nên trừ bỏ hết cái tánh đó hen kỳ đi. Mà muốn trừ bỏ cho hết, thì cần như sự giáo-dục ở gia-đình và giáo-dục ở học-hiệu.

Người làm cha mẹ trẻ con, phải tự mình cử chỉ cho đúng đắn, ăn nói cho cẩn thận, nên với nó việc gì phải cho đúng bên sai nó việc gì phải cho nhơn đạo, lại khi giao thiệp với người ngoài phải thành thật để cho trẻ con theo, rồi lại đó xét những tánh xấu của nó mà trừ ngay đi.

Ở học hiệu, ông thầy phải giữ gìn cho đúng qui tắc nhà trường, lại tự mình tạo dồi đức tánh mình cho ra một nhà mẫu phạm. Khi đay thì cho trong những bài về khoa học thực nghiệm, cần chỉ những thuyết mê hoặc và những tiểu-thuyết hoang đường. Trẻ con sau nầy ra người giáo-dục, công các ngài, không phải là nhỏ đâu.

Cả người Tây phê bình đến tánh người mình có câu : « Người Annam chỉ biết ăn hầu và nói dối ». Người nước ta cũng nên lấy câu ấy làm gương sửa mình.

T. N.

Indochine Films & Cinémas

DÉPARTEMENT RADIO

APPAREILS RÉCEPTEURS
à 3 et 4 LAMPES
type colonial Indochine
MARQUE S. F. E. R

LAMPES des marques
RADIOTECHNIQUE
RECO VALVE
PHILIPS
METAL

ACCUS DININ

Piles sèches EVEREADY & WONDER
Piles FERRY & WILIEF
Haut-parleurs RADIOLAVOX & PHILIPS

Atelier d'entretien et
de réparations dirigé par
un technicien spécialiste

Magasin d'Exposition et d'audition
106, BOULEVARD CHARNER
Saigon

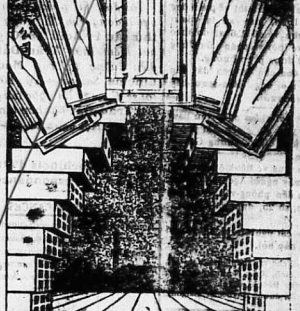

Téléphone 9.52 | Boîte postale 108

Ngói làm bằng máy
dùng 15 và 22 miếng mỗi thước vuông
Gạch, gạch làm La-phông
Ngói phong nóc nhà
Ống thông nước dùng vẽ sở cao-su

Hai và Ba, rảnh đương đi chơi chợt thấy ông cả Quan ngồi trong xe hơi mui kiến mới tỉnh máu vàng chạy ngan qua.

Hai liền hỏi Ba : « Mầy có biết ông Cả sao từ hồi ông giàu có lớn, ăng dùng rồng đỏ máu vàng, mà mới mua xe hai cũng lựa màu vàng ?

— Ba trả lời : « Ủa, mầy không rõ sao, ông Cả làm ruộng nhờ có bỏ **Phân tro tàu hiệu Con-Cá** *nên ruộng ông một ngày một tốt lúa gặt nhiều mà nặng cân nên bán khá quá, làm giàu mau : mà ông là người đại nhơn quân tử nhờ Phân tro máu vàng mà làm giàu thì cứ mua sắm đồ máu vàng đặng chỉ cho họ rõ ông không quên.*

— A phải, hèn chi ai cũng kính trọng ông, chớ như kẻ khác thì thấy máu lạ hay khoe khoan dùng theo rồi.

PENSIONNAT
Huỳnh-khương-Ninh
61, Rue Dariès Saigon-Dakao

Ngày tựu trường 31 Juillet 1930
Bổn trường sẽ không lãnh nữa :

a/ *Những trẻ đã theo học làm grâce ngày 30 Mai 1930.*

b/ *Những trẻ xế trước ngày bế trường 28 Juin 1930.*

c/ *Những trẻ tựu sau ngày 31 Juillet 1930.*

Nhưng vì ít chỗ ở trong, nên trường không nhận học trò mới học lớp 2e, 3e, và 4e Année.

d/ *Bổn-trường sẽ mở riêng một lớp 1re Année cho các trò nữ (filles) đã học lớp nhứt rồi, hoặc có bằng-cấp 3e-học, hoặc khác cũ. Nhưng mà các trò nữ phải ở ngoài nhà học (externes) không thân học-trò ở trong (internes) đặng.*

Nay kính,
HUYNH-KHUONG-NINH

Feuilleton n° 199

HIỆP NGHĨA TIỂU-THUYẾT

俠義小說

Tiêu ngữ nghĩa

小七義

HỒI THỨ TÁM MƯƠI LÂM

Tham công vào miếu phùng hung hiểm, Xảo kế gạt người thoát nạn ngang.

(Tiếp theo)

Bạch-Phước nói : « Bữa đầu hôm, khi mới đến đây, thì vào tại tiệm Thuận-hưng nầy mà nghỉ, chỗ nầy gọi là Ngu-lâu-trấn ; sáng ra bữa sau, vừa mới thức dậy thì muốn lên đường. nghĩ vì bữa ấy trời không được tốt, nên phải nán ở lại đây ; chủ tôi lấy làm buồn bực, nên mới tính rảo bước nhàn du mà chơi cho tiêu khiển. Nhưng mà, lúc ra đi thì không kêu bọn tôi đi theo, cớ việc ra đi một mình ; ai ngờ là từ bữa ấy đến nay, sao không thấy về bọn tôi đi kiếm tìm cùng hỏi chăng phăng thấy tăm dạng gì ; thiệt là khổ quá. »

Tề-Lương lại hỏi : « Vậy chớ chủ người có bà-con quen lớn gì với ai ở đây hay không ? và có công-việc gì ở tại xứ nầy hay không ? ? »

Bọn gia nhân nói : « Không có quen lớn với ai hết, mà cũng chẳng có việc gì ở xứ nầy. »

Ngọi-Hồ liền nói với mấy anh em rằng : « Nếu vậy thì anh em ta phải phân nhau đi kiếm mới được. »

Khi uống trà xong rồi bèn phân nhau ra đi.

Nguyên Ngọi-Hồ là một con sâu men, khi anh em phân nhau đi rồi thì bợm ta một mình vùng bắt thêm rượu, bèn lính đi tìm vào quán rượu, để chấy ít cốt mà điểm tâm đã rồi sẽ hay. Chẳng dè bợm ta vào quán vừa mới ngồi xuống, bỗng nhiên lòi cổ một bợm say, chưa hề hai hàng, cà-xỉ cà-tệ b rớc vào trong quán mà nói lộ việc của Bạch-vân-Sanh ra.

HỒI THỨ TÁM MƯƠI SÁU

Ngu-lâu-trấn, đưa ở hậu tin dữ ; Tam-nghĩa-cư, thăng say bảo đ ều lành.

Khi Ngọi-Hồ bước vào quán rượu hiệu là Tam-nghĩa-cư, vừa mới ngồi xuống, kêu đem chạ mình vài bầu rượu ngon để nếm điểm tâm chơi, thấy trong quán cũng có khách đến ăn uống bộn bàn. Ngọi-Hồ có việc trọng mình, nên có ý lóng nghe thử coi có ai nói việc gì có ký tới việc của Bạch-vân-Sanh chăng ? Thình lình đâu lại có một người hơi rượu sặt sặt sựt sựt ở ngoài bước vào, chưn cần lấu khấu, xiêu bên nầy ngả bên kia, đầu chẳng bịt khăn, áo quần lem lụ ; bước vào trong quán, nhưng mắt ngó lên, ngó khắp hết ; phía rồi nói một mình rằng : « Mấy anh đã có rượu uống hết, thôi, để tôi ngồi chỗ nầy, mua vài hũ rượu uống chơi. » Vừa nói vừa ngồi xuống nơi một cái bàn, hai tay chống chỏi trên bàn kêu tên tửu-bảo mà nói rằng : « Hãy đem cho tao vài hũ rượu uống chơi mầy. »

Tửu-bảo nói : « Thôi đi cha, để cho người ta làm ăn, đừng có tới mà phá đám người ta hoài đi vậy ? »

Người say nói : « Ái lâm gì mà mầy gọi là phá đám ? Tao uống rượu thì tao trả tiền, chớ tao có uống không đâu mà mầy nói tao phá đám ! Khéo nói bậy không ? »

Tửu-bảo nói : « Cha nội cố đó, đừng uống cho say mèm, rồi cha cũ nhậy như hôm trước vậy chớ gì. »

Người say nói : « Hôm trước sao ? Hôm trước ai gửi cần mầy hay sao ? »

Tửu-bảo nói : « Hôm trước cha nói cha có tiền, cha bảo đong rượu cho cha uống cố, chưng hồi tiền cha thì cha nói để mai, mà rồi hơn trọt tháng nay, cha là trả đồng nào hay chưa, mà đòi uống nữa ?

Bợm say nói : « À, hôm nay đây chẳng nhưng là tao sẵn có tiền mà thôi, mà rồi đêm nay tao lại còn có bạc là khác nữa đa mầy à ! Mầy hãy đem rượu cho tao uống mau mau, rồi bảo Tài-phú tính hết thảy thử coi là bao nhiêu, tối nay tao sẽ trả hết cho mầy một lần.

Tửu-bảo nói : « Không được đâu, cha, nếu cha muốn nói gì thì cha đi nói với Tài-phú lấy, chớ tôi không bán cho cha nữa, cha đừng có nói với tôi mất công. »

Bợm say nói : « Nè, tao nói cho mầy biết, vì công ơ ơc của họ làm ở trong miếu, tao đã rõ hết, họ bảo tao khiến với họ rồi họ cho bạc, nếu tối đêm nay mà họ không cho, thì tao đi thưa với quan ; mầy tưởng để lâm sao mầy ? »

Tửu-bảo nói : « Cha đừng có nói chuyện tầm rầm nữa, hễ tiền trao thì chào mức, cha có tiền thì trao ra đây, tôi đong rượu cho cha uống liền, bằng không có tiền thì đi chỗ khác mà chơi, để cho người ta làm ăn với ; bây giờ phải chơi tiền mặt vậy mới được. »

(Mai tiếp).

Giá như

Trong cuộc thương-mãi, lâu nay có bán món đồ mới chị rất tiện và rẻ hơn món đồ ta quen dùng, ta thấy và biết rõ như vậy, không lẽ ta không mua món đồ mới đó mà dùng thế cho món xưa hay sao ?

Như đây, có trên bốn năm nay, tôi có một cách dạy chữ Pháp (gởi bài đến nhà) cho người lỗ hổi, rất tiện, rất lẹ, rất tắc như mũi tên đâm ngay vô giữa bia ; mỗi năm, hơn 400 người nhờ cách dạy nầy. Không lẽ chư-vị nào muốn học, khi xem quảng-cáo nầy, đành lòng bỏ qua dịp nầy hay sao ?

Nếu muốn học cho tiện bề hơn cách gởi bài đến nhà, thì nên mua sách **TỰ HỌC CHỮ PHÁP** (ký in lần thứ nhì) quyển nhựt giá 0$70, quyển nhì 2$00, mỗi quyển thêm 0$16 tiền cước.

Tôi có dạy học đêm tại Saigon ; hãy hỏi thăm.

P. Roussel, boite postale 48, Cholon.

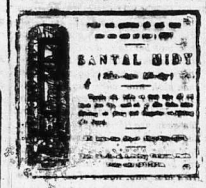

Đại được phòng L. SOLIRENE, Saigon. Tân-thị Đại-pháp-Việt được phòng Saigon. Pháp-Á được phòng C CHANTE, Cholon.

Lời bố-cáo cho những nhà muốn dự cuộc đấu-xảo thuộc-địa tại Paris năm 1931 được biết

Những vị nào hay những hội nào muốn dự cuộc đấu-xảo thuộc-địa vạn quốc tại Paris năm 1931 tới đây, thì xin cứ do nơi Phái - viên Nam-kỳ về cuộc đấu xảo ấy (*Đề équé local de la Cochinchine à l'Exposition*) là M. Eutrope, Thanh-tra Chánh-trị, ở số 6, đường Colombert Saigon ngài sẽ bày - biểu các đồ cần-ích cho. Các đơn từ xin dự cùng giấy-má cần dùng, thì phải gởi ngay cho Phái viên ấy trước ngày 30 Septembre 1930. Nếu để quá ngày ấy thì định quyết không thâu nhận nữa.

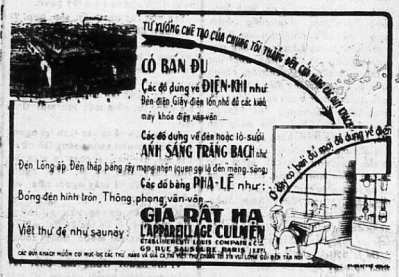

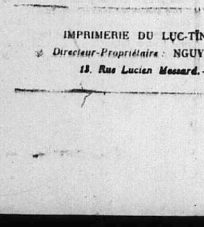

Nên biết thú vui chơi

Cho hay đời là khổ, mà khách ở đời là ngay. Kìa trời bao nắng đổi mưa dầm, sương tuyết nhọc-nhằn đổi mái hao thân-thể. Sang giàu thì mệt tổ trí-não, khó nghèo thì lại nổi cả lầm thân. Mới biết chốn phong-trần thiết lắm nỗi chua cay, thế-thái chỉ ư tử-đến nên càng chang mệt cảnh.

Thế mà lạ thay ! Người đời chẳng ai là không lòng muốn sống ; biết sống đời là sống khổ mà tuổi xuân kia cũ muốn mãi cũng xuân. Ấy là tại ai đây ? Ngoài chữ danh lợi cũng chẽ lợi, mấy phong trần cũng vị thú vui chơi. Dầu biết của sanh khó sống sau, cuộc vui cũng giả được lí nhiều mái (6-lát lượt). Nhưng cuộc vui chơi có nhiều thứ ; có thú nhà mà có thú thôi, có thú tay không lợi ích ích tốt, mà được lợi ở phần tri thức ; cũng có thú hại hư về phần cân cốt, mà lại cần trọng-lắng đến não-cân. Vậy thì nghề chơi cũng lắm công phu, người vui vui thú phải biết lựa thú vui cho lắm. Chơi sao cho ra người phong-nhã, chơi sao chớ đáng một khách thiên-lương.

Kìa là cảnh XUÂN-TRƯỜNG đến rồi KUÂN-HIỆP ngày nay, thật là chính mùi chân vui chơi phiêu diêu. Có người người trong pop-pan nổi, có cô cô nhảnh lẻ mon-sê ; có quán nem lại cần có quán bún cơm tấp, rượu đã lập mặc tính ăn mới sống. Trời chiều gió đẩy đưa xem mọp-mọc, cảnh-nhỏ trông thật nổ phong quang ; cô bốn mặt tuyên-ng-ha-thân-đẹp, đến cũng nên một mùa nhà lại quên mình mi mắt. Nên mới có cái tiếng bầu : XUÂN-TRƯỜNG » là chiến ấy, sầm kỷ ra thật nào khác cảnh trên-ngoài.

Vậy hỡi ai là khách thiên-lương, nên biết chốn ấy là nơi vui cực-kỳ phong nhã thật. Mấm tiếng mà thì có suối nước trong phẩm đó, hay muốn ăn muốn uống thì cũng có sẵn đấy. Nhân ân nên lựa đến chốn nầy ! . . .

PHONG-LƯU.

Mỗi người nào kể từ ngày nay mua một cái xe máy hiệu « ALCYON » hay là hiệu C. A. F. tại hãng CAFFORT, ở đường Catinat số 125 sẽ được hãng cho lại một cái giấy số được dự vào cuộc xổ số mỗi 3 tháng một kỳ và người nào có phước dặng trúng sẽ lãnh thêm 1 cái xe máy nữa.

HỘI NẶC DANH CAFFORT.
125 đường Catinat — SAIGON.

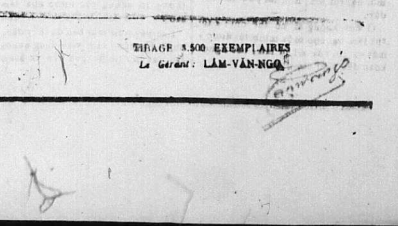

IMPRIMERIE DU LỰC-TÍNH TÂN VĂN
Directeur-Propriétaire : NGUYỄN-VĂN-THIỆT.
13, Rue Lucien Massard. — SAIGON

Tirage 2,552 exemplaires
le 30 Juillet 1930

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NGỢI

Từ năm 1925 hàng **PHÁP-QUỐC ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG** ở *đường d'Ormay số 84-90* chưa được dịp để làm quen cùng qui độc-giả của báo « *Lục-Tỉnh Tân-Văn* »,

Nay chủ nhơn là ông BARBEROUSSE, nhứt hạng bào-chế tế-sư, cựu y-sanh lại Dưỡng-đường tại Paris, có lời kính-chào qui độc-giả của *Lục-Tỉnh Tân-Văn* và kính cáo cùng qui-vị đặng hay: nếu qui-vị có cần dùng gì xin đời gót lại nhà thuốc của ông hay viết thơ cho ông thì ông xin sẵn lòng thừa tiếp vui vẻ và trả lời rành rẽ cho qui-vị được vừa lòng luôn luôn.

Xin qui-vị để ý cho.

Saigon, le 1er Juillet 1930.

Công văn

Vì lời nghị quan Thống-Đốc, Nam-kỳ ngày 7 Juin 1930,

Định hãy 3 tờ giao bao phố chuẩn tại bột nghị tư ngày 21 Décembre 1926 về sự MM. Duvignand, Lestrenan, et Villard, cựu chiến-sĩ, thuận mãi 3 số đất nhà-nước bổ sau đây:

ĐẤT BIÊNHOÀ

TÊN HỌ NGƯỜI KHẨN	SỐ HIỆU số đất	SỐ MẪU sào cho khẩn	LÀNG	TỔNG
Duvignand	26	52.00.00	Thái-thiên	Thanh-tuy-hạ
Lestrenan	40	50.00.00	Cẩm-đường	An-vũng
Villard	45	50.00.00	id.	id.

ĐÔNG-PHÁP NGÂN-HÀNG

ĐẶC QUYỀN IN GIẤY BẠC — LẬP RA TỪ NĂM 1875

Hội nộp danh vốn được..... 75.000.000 quan
Vốn hiệu thêm..... 60.000.000 —
Số tiền đồng tiền và dự trữ..... 101.000.000 —

Chánh-chủ:

M. René Thion de la Chaume

Hàng chánh tại PARIS (VIIIe)

đường Bd Haussmann số 96

Những hàng ngành và Đại-biểu:

TRUNG-KHUẾ	ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI QUỐC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
PORT-BAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANKÉOU	CANTHO	NOUMÉA
HONG-KONG	HAIPHONG	PAPEETE
MONGTZE	HANOI	POINDICHÉRY
PÉKIN	THÁP BÀ	SINGAPORE
SHANGHAI	HUẾ	
TIENSIN	NAM-ĐỊNH	
TUNNANFOU	PHNOMPENH	
	QUINHON	
	TOURANE	
	VINH	

THƯƠNG TÍN MỖI NƠI

Đông-Pháp ngân hàng được đặc-quyền in và phát ra thông dụng bạc giấy nội cõi Đông Pháp và các thuộc địa Pháp ở bên Á châu, tại nước Cochinchine và xứ Cambodge.

Dây thép danh tắc;
INDOCHINE

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur RIF

VỊ-SANH TỬU của *Lương-y* RIF chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt dùng là trên hiện tình thần, bất kỳ là bao nhiêu huết đều uống đặng cả. Những kẻ tuổi cao khí lực suy giảm mà thấy ngày chiều đã thôn mòn, hễ uống rượu nầy vô, thì đi đặng cứ lân thành đồng, mặt mày tươi tốt sai như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Cũng như nữ liệt nhược, đón ba mươi mươi, có người bạch, có chứng, những kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm lắm, da mặt đỏ rang, tinh thần trên hiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Mariné số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie France-Chinoise 190-192, Rue des Marins, Cholon.

THUỐC NHỨC ĐẦU

ASPIRINE

DES

USINES DU RHONE

CHỮA KHỎI:

NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GHÍP
CÁC CHỨNG ĐẦU NHỨC

Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn [illegible] chớ tin

NHÃN HIỆU "USINES DU RHONE"

Chỉ riêng là được thuốc bào chế tinh sẵn và uống hiệu

1407

DẦU "CRESYL" THẬT

CRESYL-JEYES

ĐỂ TẨY THỨ BỊNH OẠN — LÀM HẾT HƠI ĐỘC ĐỊA — MÙI MÙI NAM

PHÒNG NGỪA BỊNH OẠN

THIỆT HỮU ÍCH

VƯỜNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông Sinh-thành — Đường Đại-Tân
Tiệm ngành ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài 67,
và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Praire số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh Dược Thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên ứng nghiệm như thần, danh tiếng lẫy lừng trong người đều biết, các chứng ho đờm đến ít hết, không sai, tánh thuốc chẳng hàng chẳng táo đã cầu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thường hạng độc nhất vô nhị.

Chủ trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, đàm nhiều nhỏi sũng, lại huyết ho lao, ho lên, con nít bị phong hàng, hơi thở nóng nầy, phổi sanh lao thất, tắc tiếng, tối tức, sốc hông, hoặc lớn tuổi bịnh ho, cả thảy các chứng bịnh đó đều đến thuốc nầy thì đặng an nhiên tỏ sự mạnh mẽ như thường, ăn ngon ngủ ngon rõ ràng là một thứ thuốc hay lạ thường, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư tôn trưởng cô lòng hạ cố mua dùng, xin hãy khảo tâm nhìn kỹ nhãn hiệu ông Phật mập của bổn đường có cầu chứng mới khỏi kẻo lầm thứ giả uống vào thêm hại. Bởi lẽ vậy có kẻ vì tham tiền ché thuốc bậy bạ, ngoài làm hộp ve, toa, nhãn đồng hiệu của bổn đường đem đi bán khắp tỉnh khắp lòng mà gạt thiên hạ.

Cách dùng: Trước khi dùng thuốc phải lắc cái ve cho thuốc trộn đều, mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 giờ đồng hồ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc cũng phải giảm, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống nửa muỗn café. như chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến hết bịnh thì thôi, đừng có một bữa uống rồi một bữa nghỉ hóa ra trễ nãy sự kiến hiệu của thuốc.

Mỗi ve lớn giá là. . . . . 0$80
Mỗi ve nhỏ giá là. 0 40